

Lířkov@vídění

ZPRAVODAJ WP 2010 ze dne 19.června

53. ročník festivalu poezie WP



...ale stejně je to pěkné město,
plné poezie...
na některých místech
dlouze bez hnutí postávám
a poslouchám, co si lidé povídají...
...ostatně, je to moje město...
Wolkrův Prostějov...



53. ročník festivalu poezie

pořádá

Město Prostějov, Městský úřad Prostějov, odbor školství a kultury, oddělení

DUHA - Kulturní klub u hradeb, **NIPOS ARTAMA** Praha,

pod záštitou **hejtmana** Olomouckého kraje Martina Tesaříka

a **starosty** města Prostějova Jana Tesáře,

za finanční podpory Ministerstva kultury, Olomouckého kraje, společnosti **TK Plus**,

ve spolupráci s **Městským divadlem** v Prostějově

a společností **GAUDEAMUS** o.p.s. při Gymnáziu Jiřího Wolkerova v Prostějově.

Výsledky 53. celostátního festivalu poezie Wolkrův Prostějov

Recitátoři sólisté

I. kategorie

Titul LAUREÁT nebyl udělen.

Čestná uznání:

Kateřině Bouškové (Karlovy Vary) za interpretaci textu Douglase Adamse „Stopařův průvodce po galaxii“

Báře Purmové (Jablonec nad Nisou) za interpretaci textu Mariana Pally „Jak přilepit na jazyk papírek“

Františce Hejdukové (Děčín) za osobitou interpretaci obou textů

Haně Marvanové (Litvínov) za přirozený projev v interpretaci obou textů

II. kategorie

Laureáti:

Veronika Smolková (Praha)

Dan Kranich (Kralupy nad Vltavou)

Čestná uznání:

Tereze Slámové (Brno) za interpretaci textu Jiřího Macháčka „Jak život chodže“

Nině Petříkové (Hradec Králové) za interpretaci prózy Arkádije Averčenko „Jed“

Michaele Švédové (Olomouc) za práci s textem Jana Budaře „Nedomazlená“

III. kategorie

Laureáti:

Jana Machalíková (Praha)

Vladimír Benderski (Sadov)

Čestná uznání:

Barboře Chybové (Svitavy) za interpretaci textu Ernsta Jandla „Ottos mops“

Jonáš Špačkovi (Horní Bříza) za interpretaci textu Louise Aragona „Mírně řečeno“

Divadla poezie

Cena poroty s nominací na Jiráskův Hronov

souboru Kusy lidí za inscenaci Lidé jsou spokojeni

Čestná uznání s doporučením na Jiráskův Hronov

souboru Na poslední chvíli za inscenaci Čekárna

souboru Kühlschränke za inscenaci Žalář

a Studiu Dům za inscenaci Výprodej snů

Cena diváka

souboru Kusy lidí za inscenaci Lidé jsou spokojeni



Studio divadla Dagmar, Doba vzletu

Jeden z najúžasnejších snov, ktorý sa nám prisnije, býva sen o tom, že lietame, že prekonávame vzdialenosti a sme dokonale slobodní. Musí to byť úžasný pocit lietat' a vidieť svet z pohľadu vtákov. Ale lietanie môže mať aj úskalia. Ak urobíme chybu – nasleduje pád. A práve o tom, aké je to padať, ale aj o tom, čo pádu môže zabrániť – tak to je hlavná téma, o ktorú sa pokúsil režisér Jan Hnilička so svojou partou. Umne pospájal viacero textov, aby si pripravili základnú podu, z ktorej vzlietnu. Problém je však v tom, že si k nohám primontovali obrovskú zafaž – statickú scénu, patetický prednes textov, sošné a málo metaforické mizanscény. To všetko v domienke, že myšlienka či posolstvo sa dostane k divákovi iba s dorazom na prednes textu, akoby veril, že samotný zázrak z pocitu letu a pádu sa udeje vo vnútri divákovej duše. Chvífami sa to podarilo (prvá scéna lietania Daidala a Ikara alebo hodina lietania medzi Jonathanom a Fletcherom), ale celok posobil veľmi monotónne. Rovnako sme ťažko hľadali motívy prepojenia jednotlivých textov a to aj vďaka nejasnému svetelnému plánu. Je vidieť, že Studio divadla Dagmar tvoria už skúsení a chytrí divadelníci, ale tentokrát sa ten povestný divadelný zázrak nekonal. Ambiciózny projekt zostal stáť niekde na pol ceste. Škoda. Hádám nabudúce.

Jozef Krasula, predseda poroty divadel poezie



Zeptali jsme se diváků...

Jaké jsou vaše bezprostřední dojmy z právě zhlédnutého představení?

„Knížky od Richarda Bacha znám všechny a Livingstonův Racek je dobrý, ale myslím si, že si k tomu mohli vybrat vhodnější části.“

„Vůbec se mi to nelíbilo. Podle mě strašný blábol. Vůbec jsem nepochopila, o co tam šlo.“

„Už jsem viděla tři Racky a toto provedení se mi líbilo nejvíc, i když nemusím tuto předlohu.“

„Dala jsem kuličku do dírky LÍBILLO. Knížky jsem četla, takže jsem už od začátku věděla, o čem to bude.“

Na závěr otázka pro člena souboru...

Jak jsi spokojený s dnešní reprízou představení Doba vzletu?

„Umíme to líp. Nevyšlo to úplně podle našich představ. Uvidíme, co nám na to řekne odborná porota.“

Stopa Pg Liberec, Mletpantem

Soubor Stopa Pg Liberec vtrhne na jeviště prudce a agresivně – a hned zasypává publikum houští slov zaumného jazyka, slov neslov. Všechny ostatní texty (seznam autorů má v programu dva řádky, připomeňme aspoň tři jména: Jandl, Hiršal, Grögerová) sice rovněž patří do žánru experimentální či nonsensové poezie, ale mají zřetelný sémantický smysl, téma. Celá inscenace zkoumá z různých stran možnosti slova, jeho šance i úskalí. Ze zástupu živých, hašteřivých, svobodných, ale „generační uniformou“ černého trička a riflí přece jen unifikovaných lidí se vyčlení dva: eroticky mlžící múza – a „dirigent písmen“, kterého si múza vyvolá a přistrojí do svého hávu, sáčka slušivého, leč nedbale zapnutého ob knoflík. A pak se jeho snaha ovládnout písmena, papír, text promítá do zjevištných básní-etud inscenačně nestejně nápaditých, ale vždy sdělných a organických v celku „příběhu básníka“ a slov. Nejpůsobivější je představení tam, kde se výrazně rozsvítí i jevištní metafora – možná nikoli náhodou právě v klíčových bodech básníkovy příběhu: zmíněná etuda dirigenta či psacího stroje, lavička klidného spočinutí, kde píše báseň – a kde se báseň nepovede. Neúspěšný krotitel daru múzy se ze svého údělu vysvlékne, a ten na sebe hned musí vzít další vyvolený nešťastník spolu s jevištním znakem – sakem.

Režisér a pedagog v jedné osobě zde vede studenty k inscenaci, která je naučila leccemu z literatury, ale taky je spojila jako spolupracující partu, možná je i přiměla k přemýšlení o možnostech a prostředcích řeči divadla.

Lenka Chytilová, členka poroty divadel poezie



Zeptali jsme se diváků...

Jaké jsou vaše bezprostřední dojmy z právě zhlédnutého představení?

„Očekávala jsem od toho něco víc. Mohlo to být lepší.“

„Očekávala jsem něco jiného.“

„Bylo to zajímavé, ale nějak mi to nemělo co říct.“

„Bylo to pojato zajímavě. Líbily se mi básničky, texty, ale celému představení chyběla šťáva.“

„Líbilo se mi to, ale některé části jsem úplně nepochopila.“

„Líbily se mi konkrétní nápady, ale celé divadlo mě neoslovilo.“

Na závěr otázka pro člena souboru...

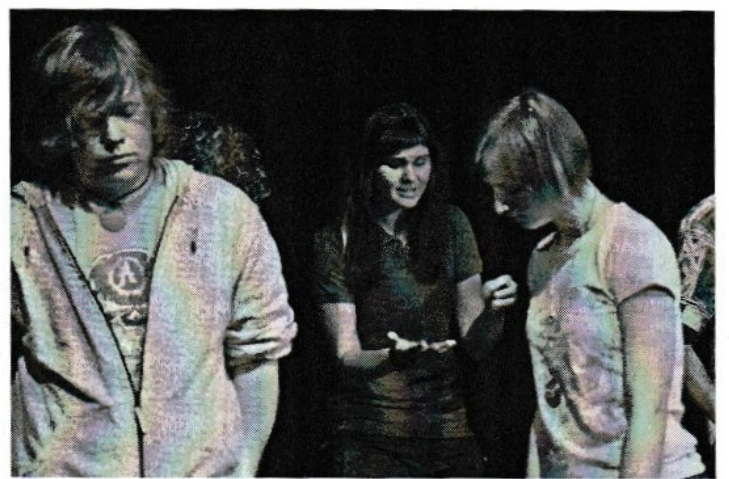
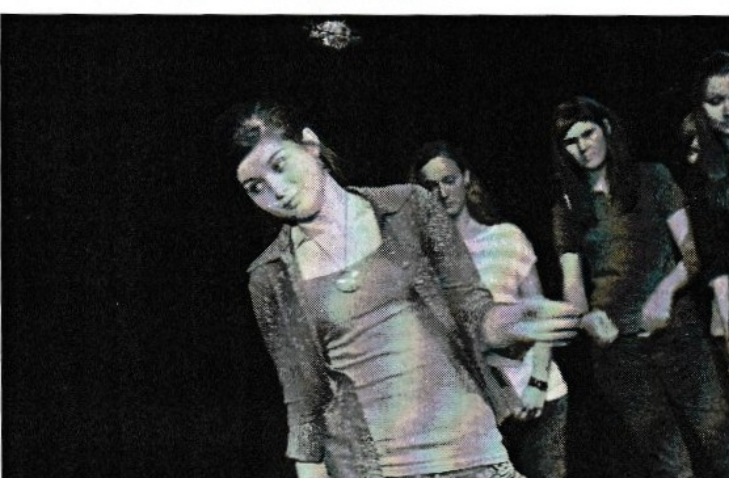
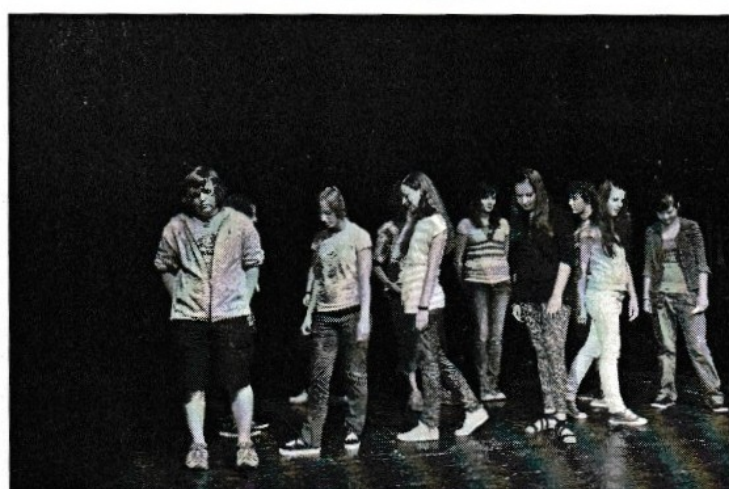
Jak jsi spokojený s dnešní reprízou představení Mletpantem?

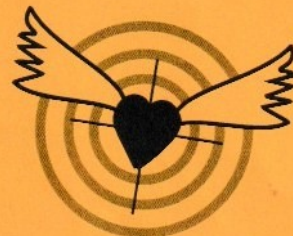
Teď jsme to zrovna probírali a máme vcelku rozdílný názory. Já jsem docela spokojený... Tohle asi byla naše derniéra.



Hodnocení... divadla poezie

Fotoreport...





Kontakt:

alice.gregusova@prostejov.eu
martina.drmlova@prostejov.eu
Duha - Školní 4, Prostějov
www.klubduha.cz/wp

Redakce:

jirikovovideni2010@seznam.cz



wolkrův prostějov

Michal Marek, šéfredaktor

Klára Valentová, redaktorka (Život na zámku)

Michaela Čásková, redaktorka (divadla poezie)

Pavína Surmová, redaktorka (Ankety)

Lenka Sovíková, redaktorka (Koktejl)

Jiří Žák, infoservis

Jakub Haluza, korektor

Magdalena Jansová, grafička

Bob Pacholík, fotograf

Náklad 300 výtisků

